

It's Ralph

Hugh Whitmore

Oversettelse: Sabina Kinda Mrich

Dave: Stakkars gamle Ralph. Jeg hadde aldri sett et dødt menneske før.

Vel, det er egentlig ikke sant. Jeg har sett en. Min fars tante. Hun var litt rar i hodet. Hun trodde hun kunne flakse med armene og fly som en fugl. De sendte henne på et hjem. Men så, når hun ble eldre, syntes pappa at hun burde komme og bo hos oss.

Vi hadde et hus på landet i Essex. Pappa syntes hun burde få være sine siste dager med familien og ikke i et galehus. Huset var veldig unormalt. Høyt og tynt og omringet av masse trær. Det var en åpning mellom to trær, og gjennom den kunne du se togskindene som gikk fra Colchester til London.

Den gamle tanten min elsket å se på når togene gikk forbi. De ga henne et rom i øverste etasje så hun kunne se togene tydelig. De låste vinduene for å være på den sikre siden. Men en dag klarte hun å bryte opp vinduet. Hun krabbet ut på vinduskarmen, flakset med armene og hoppet. Stakkars gamle.

Mamma fant henne. "Ikke se" sa hun. Men selvfølgelig måtte jeg se. Det var ikke ekkelt eller skummelt. Bare en rar klump med klær, armer og ben. Mamma sa det var en velsignelse. Hun sa ofte det når noen døde. Noen trodde kanskje at hun tok livet sitt fordi vi hadde låst henne inne og var slemme mot henne. Kanskje noen trodde at hun prøvde å rømme, og så skled hun og falt. Noen visste sannheten selvfølgelig. Og kanskje det var noen som satt på toget fra Colchester til London, og kanskje han kikket ut av togvinduet og kanskje gjennom åpningen i trærne, så han en gammel dame flakse med armene, midt i luften. Bare et halvt sekund. Mens toget kjørte forbi huset vårt. Han hadde sett dette og blitt helt forbauset. Han hadde fortalt vennene sine "Jeg så en gammel dame som fløy". Så, på en måte så hadde det jo faktisk skjedd. Det hun ville altså. Kanskje hun døde glad. Hva tror du?